

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H
N

Ø R R E

I

NR. 10 - 1970 - 62. ÅRGANG

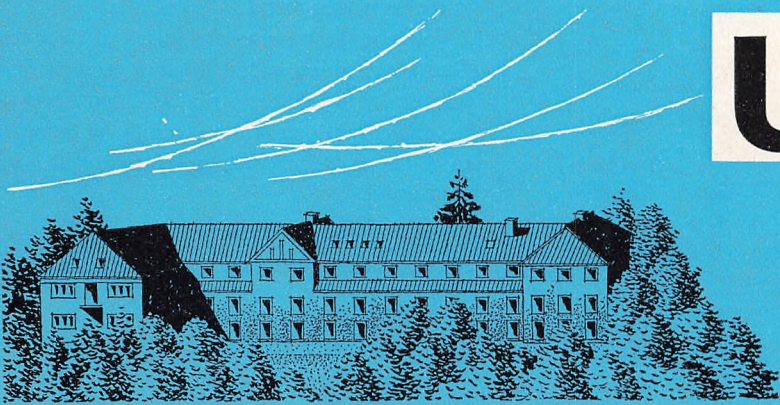
S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

STATENS PÆDAGOGISKE STUDIESAMLING

Fra indvielsesfesten i november 1923

En god ven telefonerede til mig: Vi er ved at gøre boet op efter min afdøde faster, og der er en bog med elevblade fra 1920 til 1925, er du interesseret i den?

Mit svar var selvfølgelig: Ja tak.

Læsningen af disse blade har glædet mig. Historien om dette sted – altså skolen – står så levende. Det kostede kamp at rejse disse bygninger, at plante haven osv. I næste nr. bringes nogle tal, der fortæller om økonomisk svære dage, men også om tro på opgaven.

Her bringes en sang, der blev sunget efter pastor Aggers indvielsestale.

*Nys rejstes disse mure
her, hvor bonden trak sin fure
trofast gennem tusind år.
Her, hvor frost og sne har dækket
hvert et frø, til det blev vækket
mildt af solens kys i vår.*

*Her, hvor lærkens glade sange
tonede med friske klange
op mod himmelens høje blå,
her gik karlen ud at svinge
leens lange, krumme kling
gennem græssets bløde strå.*

*Men bag disse stejle banker
gemte GUD så skønne tanker
om en vår med sol og sang,
hvor Hans navn og værk ophøjes,
og hvor hjertemulden pløjes
for den sæd, han sår i vang.*

*Og bag disse nye mure
lægges nu i gammel skure
kræfter i til sæd og høst.
Give Gud, det værk må gavne,
skille gyldent korn fra avne,
lægge sæd i unges bryst.*

Sand guds frygt

Der er flere slags frygt. – En træl og en hund er bange for straf. Det kan et barn også være. Men ellers er der meget i barnets frygt, som ligner den kristne guds frygt.

Når Luther i sine forklaringer til de 10 bud gentager, at vi skal „frygte og elske Gud“, så er det barnets frygt, han beskriver. Barnet elsker sin far. Derfor føler barnet frygt for far. Det modsiger ikke af ordet om, at der ikke er frygt i kærligheden (1. Joh. 4, 18). For når barnets forhold til far er i orden, er der rigtigt nok ingen plads til trællens og dyrets frygt for straf. Men der er en anden slags frygt. Frygten for at volde smerte. Og frygt for at miste. Sådant er der i kærligheden en frygt, som kun kærligheden kender. Den, man holder af, vil man nødigt krænke. Og den, man elsker, er man dødsangst for at miste. –

Vi kan ikke bestå for Guds åsyn. Når Guds ansigts lys rammer os, er vi dømt. I Guds nærhed kan intet menneske klare sig. Det var det, Peter følte efter den underfulde fangst på Genesaret sø. Den hellige Gud var ham nær. Derfor faldt han ned for Jesu knæ og sagde: Gå bort fra mig, Herre, thi jer er en syndig mand!

Peter havde endnu ikke fattet, at over for Gud er vi aldrig alene. Med Jesus ved min side er jeg på barnets plads. Uden frygt – ja, men fyldt med den sande guds frygt: angst for at miste Gud, og bange for at gøre Gud imod.

Sognepræst S. A. Olsen, Vonsild.

*Selv bag disse nye mure
vil dog gamle farer lure,
for at røve hellig arv. –
Styrk os, Gud, i al din nåde.
send din ånd og lad den råde
her til sene slægters tarv.*

Forkynderen Kaj Munk

I anledning af filmen „Havet og Menneskene“, som sikkert ikke kommer til at spille nogen større rolle i verdenshistorien. Men den er fyldt med eksplosioner. Der er indhold, så det batter.

Vi kan ligeså godt efterhånden se det i øjnene:

Kaj Munks dom over menneskene er nådesløs, næsten Ibsensk. Det er næsten et held, at mange ikke forstår det nådesløse i den, men også kun næsten, thi forstår man det ikke, oplever man heller ikke det forunderlige i, at dommen er til at holde ud, fordi den kommer fra et menneske, der inderst inde ikke kan lade være med at holde af dette tobenede væsen, der i den grad lader sig narre af egne indbildninger, at selv Det nye Testamente tappes for virkelighed. Gud bliver til en bagatel af en hofde i menneskehænder. Han kaldes ganske vist almægtig og uudgrundelig, men han reduceres til en bagatel, der spreder idyl. Det værste er, at mennesket ikke opdager, at det således reducerer alting til støv. De kan ikke leve uden sådanne former for støv.

Nu „Mennesket og Havet“, som egentlig ligeså godt kunne hedde „Mennesket og Risikoen“.

Kaj Munk vidste, at ingen ønsker at komme ud at svømme, inden de har lært at svømme, ingen ønsker at handle, inden de med sikkerhed ved, at de handler rigtigt. Kaj Munk vidste også, at så heldigt stillet er mennesket ikke, ikke i virkeligheden. Mennesket må ud i vandet, inden det kan svømme, hvis det ønsker at lære at svømme, må handle i bevidstheden om, eller i risikoen, at det måske handler forkert. Et menneske kan ikke vide. Dets grundsituation er den ubodelige risiko, er havet, men denne grundsituation byder også på virkelighed og Det nye Testamente, godt nok på så megen, at

man helst løber langt væk, undlader at handle, hvilket fører til støv, der ophøjes til Gud. Kaj Munk vidste endvidere, at denne kamp mod, eller fornægtelse af, risikoen og virkeligheden er den røde tråd i menneskehedens historie. Kampen for sikkerhed. Den kæmpes på mange måder, mange metoder tages i anvendelse, mange gange skriver man den under med Det nye Testamente, selvom dette netop slår fast, at menneskets hjem er: Risikoen, „æ hav“. Kampen har mange navne, et af dem er idealisme, eller her i stykket hofdesagen. Hofder skal som bekendt betvinge havet, så det ikke bliver for overvældende. Hofder betyder sikkerhed.

Men det er i virkeligheden livet, man sikrer sig imod. Når det så endelig bryder igennem, da er det for sent. Uvirkeligheden har suget nerverne i sig. Man har garderet sig så effektivt mod at handle forkert, at man slet ikke handler, man følger måske de gældende love, men der er ingen kristendom. Ægteskabet er en lov, men kærligheden er bare en større lov. Man vælger loven og glemmer kærligheden. Pastor Bynke kommer i tvivl, men han forstår dog ikke hende, han elsker, da hun hævder, at det er hende, der er tro. Hun er som bekendt gift med en anden, hun er i ægteskabelig forstand utro, fordi hun er tro mod kærligheden til Bynke.

Men lad os se på stykkets idé.

Pastor Bynke kommer til Vestjylland. Han kender ingenting til mennesker og får det ene chok efter det andet. Han overlever dem, undtagen ét. Den pige, han elsker, tvinges til at gifte sig med en anden, en intetsigende person. Med én, hun ikke elsker. Forretning

Jeg er ikke fattig. Fattig er den, som ønsker sig mange ting.

Leonardo da Vinci
(1452-1519)

har større betydning end kærlighed mellem to mennesker, må han erkende. Bynke ved ikke, hvad han skal gøre af sig selv. Risikoen muligheder overvælder, ryster ham, slår ham med angst og fortvivelse, havet gennembrøder alle hindringer. Han må kaste sig over noget, der garderer ham, der dulmer smerterne, men hvad? Noget, der ødelægger det, der har ødelagt ham, i dette tilfælde pigens mor, Alma Jensen. En idé? Men hvilken? Det kulminerer i en høfdesag. Sagen bliver frelsen. Gud bliver en høfde. Mennesket i ham forsvinder og dukker først op igen, da det er for sent. Man har svigtet livet så meget, at der ikke er noget tilbage.

Og havet kommer, væltende og sydende.

De drukner, menneskene.

Det er klart. De har jo heller aldrig levet. Og dog: måske har de.

Konklusion:

Mennesket er stort, men livet er større. Når mennesket under forskellige dæknavne vil gøre sig til Vorherre og beherske livet, risikoen, så besejres det. Det bliver til støv. Filmen slutter med, at havet fylder lærredet, sletter menneskene ud, selv kærligheden, thi den forkludrer man også ved restriktioner, love, frelseideer og høfdeguder, knuser den uvirkelighed, som menneskene omgiver sig med, og hvis motiver man ikke gennemskuer. Dommen: mennesket bilder sig ind, at det er større end livet, behandler det, som om det er mindre, og man opdager ikke sin egen indbildning. „Lyset skinner i mørket, men mørket forstår det ikke“, eller: virkeligheden er altid til stede, men man opdager den ikke. Man har så travlt med at bygge forsvarsværker.

Kaj Munk er død, men i filmen prædiker han:

Du svigter og svigter, din morder. Erkend det, skønt du ikke vil. Du arbejder så meget på din egen frelse, at du bliver umenneskelig og glemmer kærligheden, der er vigtigere end din frelse. Giv afkald på din

frelse, dit paradys, giv dog for pokker afkald på den tanke. Du har jo ingen betydning, kun din næste har. Ham skylder du noget, meget, meget, meget mere, endnu mere, alt. Og når du har gjort alt, må du erkende, at du er unyttig. Du får ingen løn. Du har kun gjort, hvad du var skyldig at gøre. Men erkender du dette? Tænker du ikke mere på lønnen? Tror du kristendom er forretning med Vorherre?

At leve så livet bliver dyrebart for andre, hvad er det? Tror du, det er fred og lykke, dejlige tanker og sikkerhed? Nej, det er nærmere krig. Måske har du en slags sikkerhed, men sandelig ikke den, du forestiller dig. Du har nemlig den, at du givetvis må gøre det, der er dig allermost imod. Tror du virkelig, at jeg kommer med fred? Nej, siger jeg, tværtimod med splid, splid ind i selv de stærkeste værdier, du bygger på. Jeg betvivler dine grundlove, som du anvender som en selvfølge. Sikkerhed, mening, siger du. Jeg siger risiko. Jeg kræver virkelighed. Du ønsker fred. Jaja! Jeg ved ikke, hvad du taler om. Jeg siger, at du er skyldig. Du er altid skyldig, selv overfor den, der ødelægger hende, du elsker, den, der myrder din moder, dine søstre, sprænger dit hus i luften, river dit TV-apparat i stykker, sender dig ud i uskyldigt eksil. Love, siger du. Jeg siger kærlighed. Hvorfor gør du alt for at undgå at blive menneske?

Men havet kommer. Det er altid nær – ligesom „Gudsriget“. Du må møde det, realisere det, så livet bliver dyrebart for andre. Måske bliver du slået ihjel af det, men det har ingen betydning. Det er ikke dig, det kommer an på. Det er din næste.

Jeg ved ikke, om det er den rigtige tolkning af „Havet og Mennesket“. Det løb bare igennem mig, da jeg så den.

Arne R.

At tilgive og glemme er den brave mands hævn.

Schiller
(1759–1805)

Repræsentantskabs- mødet

Repræsentantskab og bestyrelse for Nr. Nisum høj- og efterskole var forleden samlet til ordinært repræsentantskabsmøde på skolen. Formanden, provst Mejdahl, Struer, bød velkommen og udtalte sin glæde over at kunne byde velkommen på en skole, der var fuldt belagt med elever, og rettede en tak til alle, der havde deres daglige gerning på skolen.

Derefter holdt en af skolens bestyrelsesmedlemmer, erhvervsvejleder K. E. Sørensen, Holstebro, et foredrag, og udtalte: Ung 1970 er en vanskelig situation, men der har altid været problemer ved ungdomstiden, og vil sikkert også være det fremover. At være menneske – er vanskeligt at definere. For mig står det klart, at det betyder at være afhængig af noget, at være bundet af noget. Igen vanskeligt at forklare, men det er der.

Bundet til noget. Afhængig af noget er nødvendigt. Selv en rumrejse uden at være afhængig af noget ville være en umulighed, ja, rent ud sagt galmandsværk.

I barneårene er vi knyttet – bundet – afhængig til vore forældre. Vi frigøres, men i ungdomsårene bindes vi til idoler, kammerater, mode osv., for senere at søge en selvstændiggørelse som voksen, der igen binder os, gør os afhængig af noget, og det mærkelige er, at bliver man ikke bundet af noget, bliver man rodløs.

Livssyn i 1970. Spørgeformen er moderne, men der er intet fast centrum i svarene. Kun få tør tage et standpunkt og erklære sig bundet – eller afhængig af noget fast centrum. Tolerance er tidens svar, men det er ikke tilstrækkeligt, det giver ikke bundethed.

Derfor flygter ungdom i dag rodløs om. Moderne klædt, spraglet klædt, fører et uforpligtende liv, drager i protesttog osv.

Det mærkelige er, at når mennesket bliver

afhængig – bundet – af Gud, da får livet en mening. Jo nærmere Gud – jo nærmere centrum – jo nærmere hinanden.

Under repræsentantmødet aflagde forstanderen beretning for skoleåret. Han oplyste, at efterskolen havde det største antal elever, der nogensinde havde været, ialt 70. Ligeledes at næste skoleår kun har enkelte pladser ubesat. Forstanderen mente, at den stærke elevtilgang skyldtes ungdommens svar på nutidens storskoler. Spørgeskemaer afslørede, at de unge valgte efterskolen, netop fordi den var en skole, hvor alle kendte alle.

Højskolen i Danmark oplever derimod kriseår. Også højskoleafdelingen i Nr. Nisum mangler elever. En fælles indsats er nødvendig, såfremt vi skal have det krævede årselevtal for at fortsætte. 10 elever mere på vinterhalvårets elevhold er målet, sluttede han.

Regnskabet blev aflagt af fhv. forstander Kristensen. Dette viste god fremgang overalt. Stærk medvirkende hertil er de store elevhold og forbedrede tilskud fra staten.

Man drøftede mange problemer vedrørende skolens daglige virksomhed bl. a. vanskeligheder vedrørende byggesager, der ville gøre skolen endnu bedre.

Efter middagen underholdt højskoleeleverne, og forstanderen sluttede samværet.

— BØGER —

Paula Jacobsen:

Løftet

28,75 (Frimodt)

Tine, redaktørdatter fra en større havneby, vokser op som mange andre unge i tiden mellem århundredets to verdenskrige. Hun beretter om sin barndom og ungdom. Træffer mange forskellige mennesker, der er med til at præge hende, og som lærer hende, at hendes egen trygge tilværelse betyder mindre end de begivenheder, der skaber elendighed andre steder.

En god bog, der kræver noget af sin læser, men giver til gengæld en taknemmelig læser.

Answaret

Herren har gjort store ting imod os, og vi blev glade. Sl. 126,3.

Gud ske tak for hans uudsigelige gave!

2. Kor. 9, 15.

For os, der er vokset op med årsagsloven, kan det være vanskeligt at finde denne sammenhæng. Alt det store og gode, der vitterligt sker for os, kan vi let analysere som følger af noget ganske menneskeligt. At finde denne sammenhæng, at det store og gode skyldes Guds indgriben, er kun muligt, når man møder med tro, den tro, der er en grænseløs tillid til Gud. Tillid er noget mærkeligt noget. For det første er tillid gensidig. At vi overhovedet kan møde Gud i troens grænse-løse tillid, er vel i virkeligheden en følge af den tillid, Gud viser os, at vi får lov at sige ja eller nej til ham. For det andet har tillid en masse at gøre med ansvar. Tillid uden ansvar er en selvmodsigelse. Det er ganske mærkeligt, som dette ansvar driver os til vore medmennesker. Vi skal nok tænke lidt mindre på os selv, på hvad der skal ske med os, hvad vi kan få. I stedet skulle vi tænke bare en kende på alle de små og uanselige forhold, hvor vort ansvar kommer frem: Trænger din sognekirke til støtte? Går der ensomme og ulykkelige unge rundt på vore pæne villaveje? Er der sult østpå, krig mod syd, flygtninge alle vegne? Så er der også brug for dit ansvar, ganske kon-tant. Begynd med at sige tak, med at „gøre tak“, så skal du få at se, hvor store ting, der vil ske for dig. Måske kan du få del i den store tryghed og glæde, der er tillidens og ansvars frugter.

Bliv ved Guds bud og lad din tro i kærlig gerning kende, så skal du i Guds fred og tro opnå din troes ende! D.S. 599, 4.

Overlæge Johs. G. Andersen, Værløse.

De står mållose

Overlæge ved Nyakahanga-hospitalet i Tanzania, Frode Kristensen, har været på et kort besøg herhjemme og berørte i en samtale med „Dansk Missionsblad“ om mission og U-landsarbejde den forargelse, som den danske abortlovgivning har vakt hos kristne afrika-nere. Overlægen sagde bl. a.:

For mange år siden kom missionærerne til et land, hvor forældrene satte nyfødte børn ud i skoven. Tvunget af sult og overtro lod de vilddyrerne om resten. Tvillinger f. eks. blev udsat, fordi man mente, det betød uheld at have to på en gang. Den slags har man fået bugt med. Missionærerne har ud fra Bibelens ord lært afrikanerne respekt for livet. Kan det undre, at de står mållose, når de hører om fri abort i Danmark?

Jeg vil iøvrigt gerne tale med den, der kan give mig et overbevisende svar på forskellen mellem at dræbe et foster i moders liv og at kaste et nyfødt barn for vilde dyr. Måske er der en etisk forskel – for os, der ser til. De små menneskevæsener føler næppe stort mere eller mindre.

Der ofres store summer på at redde udslidte mennesker. Al ære og respekt for transplantationerne, men er det rimeligt at holde det gamle i live, når man med kynisk hånd udsletter det unge, ukendte liv? Hvem er det, man dræber? Hvem er det, der er uønsket? Er det en, der kunne have forbedret vor kultur? Jeg begriber ikke, at mennesker, der ellers bekender sig til troen på, at der står en skaber bag alt liv, kan gå med til at udslette det, han har skabt. Men jeg begriber heller ikke, at mennesker, der fornægter denne tro, kan gå med til det. Hvem gælder den frihed, de råber på? Hvis mennesket er livets herre, hvem skal så råde over hvem? Det er jo ikke kun det ufødte barn, der kan blive en belastning. I morgen er det måske mig.

Hvis et samfund skal kunne trives trygt, må der være ordnede forhold. Den borger,

der giver sig ind under en læge – eller skal vi sige lægestanden – må kunne have tillid til, at det er dens opgave at bevare liv, også det ufødte, værgeløse liv. Jeg må derfor sige: Set fra Afrika er Danmark et U-land hvad angår abortlovgivning.

Siden sidst

DMS kvindekredsstævne med mange deltagere. Vi glæder os over denne tilbagevendende årlige sammenkomst. Af to grunde. For det første, at der samles en kreds fra omegnen på skolen. Betydningen er stor, at der skabes kontakt mellem os. Dernæst at der er mulighed for vore elever at stifte bekendtskab med et arbejde, der gerne skulle bestå – bl. a. ved, at ungdom gøres interesseret deri.

Lemvigegnens KFUM og KFUK's høstfest samlede en stor flok, også noget vi gerne ser sker her på skolen, og til gavn for begge parter.

Endelig at nævne kvindekredsens basar i hallen. Velbesøgt af sognets beboere og skolens elevflok. Igen det samlende, der også giver os alle et indtryk af, at der faktisk er meget, der skal gøres, og vi er med i det.

Vi har haft besøg af frk. Fischer, der fortalte os om forholdene i Pakistan og om betingelserne for Pakistans Lutherske kirke.

Om forholdene i Santal fortalte frk. Krohn så levende, at de færreste ikke følte sig optaget heraf, bl. a. dette, at så få penge kunne sætte en flygtningefamilie igang, og at denne „igangsætning“ var en nødvendighed, der kommer os ved.

Derudover har vi haft en god undervisningsmåned, der råder en tilfredsstillende stemning, og vi håber den fortsætter til gavn for alle parter.

3 sammenkomster har vi været med til siden sidst. Viborgstævnet var knap så godt besøgt som sædvanlig, men vi var da en god flok. Forud havde vi her på skolen været

på en god udflugt som et led i skoleopholdet. Herningstævnet samlede heller ikke det store tal, men vi var glade for det antal, der mødte op og var med til at slutte kreds om skolen.

Vildsundstævnet samlede omtrent samme antal og beviste igen, at Thy og Mors er et godt opland.

Glædeligt var det at hilse på 12 gamle elever ved mødet i Bethesda i København. Det var virkelig en overraskelse. Vi blev enige om at indbyde til et særskilt stævne ved lejlighed.

Vi havde repræsentantmøde d. 30. september. Referat andet steds.

Bibelkursus var velbesøgt alle 3 dage, ca. 300 mennesker hver aften. Vi vil allerede nu henstille til gamle elever. Følg disse dage her på skolen – såfremt I har mulighed herfor.

– Endnu har vi intet hørt angående taget. Ligeså med elevværelserne i den gamle elevfløj. Det slider.

Så gælder det højskolen. Det er ikke klagesang jeg frembærer, men en henstilling om jeres hjælp. *Tbs. M.*

✧ Højskolepost

Vore møder

- 7. nov. Gøttrup. Ths. M.
- 10. nov. Avlum. Ths. M.
- 10. nov. Vind. J. P. V.
- 10. nov. O. G.

Romerfest

afholdes på skolen onsdag den 28. oktober til fordel for turen til Rom. Alle, der vil deltage i denne fest, hvis formål er at samle penge til ekstra udgifter ved turen til Rom, er meget velkomne. Tag gerne en bekendt med. Stort program med oprin, kaffe osv.

Bryllup

I Snedsted kirke er sygeplejeelev Hanne Østergaard Nielsen, datter af gdr. Aksel Nielsen, Elsted v. Snedsted, viet til murerstvend Gunnar Poulsen, Vildsund, søn af støberiarbejder Lars Poulsen, Stagstrup ved Snedsted.

3. november 1970 begynder

HØJSKOLEKURSUS

på Nr. Nissum højskole. Nærmere oplysninger om skolen, tilskuds-
muligheder fra stat og kommune gives gerne ved henvendelse.

Telf. (07) 89 10 04.

Hallo – hallo

Vedkommende der har vandremappen „Rap“
1968/69 liggende, vil jeg gerne der sender den til
mig hurtigst muligt. På forhånd tak.

Bodil Bærentsen,
Danmarksgade 6,
7600 Struer.

Pilgrimsrejse eller turisttur til ROM

Nu driver de den for vidt – sådan hører man
ofte udtalelser om det „sidste nye“. Sådan siger
man også om følgende:

Den store udflugtstur i år går hverken til Søn-
derjylland eller til Harzen eller til Norge, men
til selve ROM.

Simon Spies har tilbudt os 8 dage fra 5. dec. til
12. dec. for ca. 350 kr. pr. deltager. Vi har skre-
vet kontrakt. Betalt forskud. Indhentet forældretil-
ladelse til flyveturen osv.

I næste blad vil I finde en oversigt over turen
og senere referater om selve turen.

Adresseforandringer

Karl Erik Nielsen, Billeshave,
5594 Strib.

69–70 Frk. Anna Hansen, Østerbrogade 53⁴, vær.
8, 7500 Holstebro.

67–70 Benny Ib Pedersen, Lemvigvej 41,
7500 Holstebro.

67–68 68–69 Frk. Ruth Korshøj Nielsen, Vorgod,
Barde, 7500 Herning.

68–69 Frk. Lili Dalgaard, Nr. Nissum højskole,
7620 Lemvig.

68–69 Johannes Kjærgaard, Lemvigvej 41,
7500 Holstebro.

67–68 Plejerske frk. Anni Dunker, Kjærsmølle-
vej 4, Kjærbyen, 9000 Aalborg.

67–68 Ole Meldgaard, Ved Søen 3, Lysbro,
8600 Silkeborg.

66–67 Frk. Anne-Lise Nielsen, c/o Gert Jacobsen,
Groftehøjparken 159⁶ m. f., 8260 Viby J.

65–66 Svend Stensig Kristensen, Frøstrup,
9690 Fjerritslev.

1965 Fru Ida Strøm Olsen, Graven 3²,
6100 Haderslev.

1964 Frk. Anne Sofie Andersen – fru Anne
Sofie Holm, Enighedsvvej 6,
4293 Dianalund.

1962 Fru Inge Merete Christensen – fru Inge
Merete Lauritsen, Lille Fuglsang, Vejrum-
bro, 8800 Viborg.

61–62 Bjarne Saugmandsgaard, Anders
Tuborgsvej 5, 7620 Lemvig.

60–61 Poul Ejner Agergaard, Hostrups Have
52¹ tv., 1954 København V.

1959 Fru Birgit Mikkelsen, c/o Mulvad, Madbad,
7884 Fur.

58–59 Stud. teol. Jens Chr. No, Bjerring skole,
8850 Bjerringbro.

58–59 Ejgil Clausen, Gl. Kongevej, Vorgod,
7400 Herning.

1958 Frk. Eva Hald – fru Eva Mahler, Ålykken
29, Sædding, 6700 Esbjerg.

1953 Sygeplejerske frk. Esther Mortensen, Dal-
vangsvej 104, bolig nr. 5, 2600 Glostrup.

1950 Frk. Lilly Iversen, Vardevej 66,
6900 Skjern.

1949 Fru Annelise Svendsen, Lødderup Præste-
gaard, 7900 Nykøbing M.

21–22 Anders Borg, Bygmarken 6, 6971 Spjald.
Kaj H. Pedersen, Østergade 16,
5463 Harndrup, Fyn.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BODTRYKKERI STRUER 22800

50
FRYDERIKSBERG ALLE 22
STATENS PÅD STUDIESAMLING
HR J KRISTENSEN